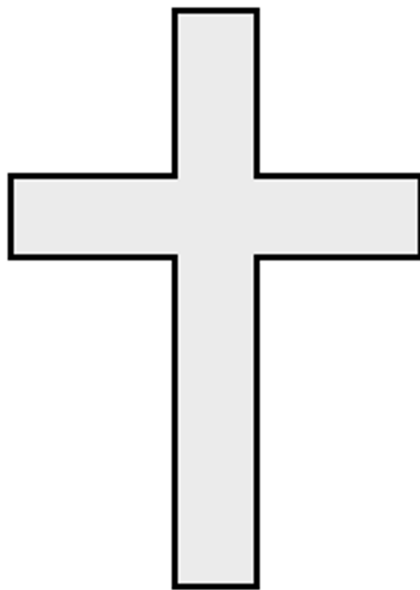

Városi Keresztút

Zalaegerszeg

Énekfüzet

Keresztúti ének:

Szívünk, lelkünk most kitárjuk,
Utad, Jézus, veled járjuk.
Kérünk, mélyen belevéssed
Szíveinkbe szenvedésed.

1. állomás

Áll a gyilkos, nagy ítélet,
Rajtunk immár igaz véred.
Valahányszor szavam vétett,
Pilátusod lettem néked.

2. állomás

Itt van már a kereszt fája,
Hurcolnod kell Golgotára.
Uram, én meg puhán, restül
Vonakodom a kereszttül.

3. állomás

Botlik, roskad szegény tested,
Nem bírja a nagy keresztet.
Földre sujtód, jaj! én voltam,
Ki oly sokszor elbotoltam.

4. állomás

Ó jaj, látod jönni szemben
Édesanyád, gyötrelemben.
Ó csak én is véle járnék
Krisztus után, mint az árnyék.

5. állomás

Vinni terhed, segítségül,
Itt van Simon Cirenébül.
Bárcsak én is, bűnös lélek,
Keresztemmel követnélek!

6. állomás

Jámbor asszony siet hozzád,
Kendőjével törli orcád.
Vajjon hát én, kőszívemmel,
Mennyi könnyet törültem fel?

7. állomás

Földre roskadsz másodízben,
Értem tűrő kegyes Isten.
Hát én hányszor tántorultam!
Bűneimbe visszahulltam!

8. állomás

Sírva jöttök ki elébe,
Jeruzsálem asszonynépe.
Jaj, rám is szól, ami rátok:
„Magatokat sirassátok!”

9. állomás

A keresztnek szörnyű terhe
Harmadszor is földre ver le.
Ested adjon szent kegyelmet,
Hogy a bűnből talpra keljek.

10. állomás

Megcsúfoltak ruha nélkül,
Borzad szájad vad epétül.
Tisztes mérték, szent szemérem,
Mindig, mindig maradj vélem!

11. állomás

Édes Jézus drága testét
Véres fára fölszegezték.
Mi egyetlen boldogságunk,
Szent keresztfa, sírva áldunk.

12. állomás

Megváltásunk már betelve:
Jézus lelkét kilehelte.
Újra élek kegyelméből!
Ki szakaszt el szerelmétől?!

13. állomás

Keresztfádról már levesznek,
Szent Szűz szívén pihen tested.
Bár pihennél mindig nálam,
Tiszta szívem templomában.

14. állomás

Már a szent test sírba téve
Újon metszett szirt ölébe,
Onnan kél fel harmadnapra,
Halált, pokolt letiporja.

Záróének

Uram, hiszek és remélek,
Én szerelmem, néked élek.
Szánom-bánom minden vétkem,
Légy az enyém egykor égben.

IRGALMAS, KEGYELMES, SZERELMES MEGVÁLTÓM

1. Irgalmas, kegyelmes, szerelmes megváltóm

Bűnbánat-tartásra szívemet fordítom,
Ne nézd bűneimet, megváltó Krisztusom,
Lelkemet gyógyítsd meg a bűntől, orvosom!

2. Nékem megjelentéd, hogy minekutána

Háromszor a kakas először megszólal,
Én Üdvözítőmet nyelvem megtagadja,
Midőn szolgálónak a tűznél szólana.

3. De mindazonáltal, szerelmes Mesterem,

Kérlek azon Téged, hogy meg ne vess engem,
Ne nézd utálatos, halálos nagy vétkem,
Hanem adjad, legyen benned reménységem!

4. Lejöttél a földre nemcsak igazakért,

Hanem a nyomorult boldogtalanokért,
Sátán tömlöcében síró bűnösökért,
A bűnnek sarában torkig heverőkért.

5. Minden bűnösöknek te vagy reménysége,

Eltévelyedettek útra vezetője,
Általad van immár minden üdvössége,
Kiknek rút vétkeik mossák sebed vére.

6. Elhagyatottaknak te vagy reménysége,
Minden éhezőnek jóízű kenyere,
Keserű emberek étető, jó méze,
a nyomorultaknak igaz reménysége.
7. Te mindenekfelett legnagyobb Szeretet
Vagy, mint az Atya, ki minket úgy szeretett,
Hogy a bűnösökre az égből tekintett,
S a bűnnek sarából teáltalad felvett.
8. Mi, akik tégedet második személynek,
Az Atyaúrsten mély bölcsességének,
Hiszünk az Atyával s Szentlélekkel egynek,
Mindnyájan tetőled üdvösséget nyernek.
9. Ne tekintsed ezért az én bűneimet,
Hanem, kegyes Mester, mossad sebeimet,
Kegyelmes orvosom, gyógyítsd vétkeimet,
A te színed előtt ne vess el engemet!
10. Megvallom, vétkeztem ellened, Istenem,
Midőn megtagadván hamisan esküdtem,
Igaz hívségemet bizonnyal megszegtem,
Melyért kárhozatot, tudom, érdemlettem.

11. De a hit, szeretet és erős reménység,
Tudom, hogy meg nem csal senkit jó Istenség,
Valaki tebenned bíz, gyönyörűség,
Hanem általad lesz mindannak üdvösség.

12. Azért légy irgalmas, kegyelmes énnekem,
Bocsásd meg, ó, Uram, felette nagy vétkem,
Mert bánom, Istenem, ellened vétettem,
Ígérem, ezután soha nem vétkezem!

KIRÁLYI ZÁSZLÓ JÁR ELŐL

1. Királyi zászló jár elől, Keresztfa titka tündököl, melyen az
Élet halni szállt, s megtörte holta a halált.

2. Kegyetlen lándzsa verte át, gonosz vasával oldalát, s
mely szennyet, vétket eltörölt, belőle víz és vér ömölt.

3. Az ősi jóslat itt betelt, mit a hű Dávid énekelt: „Az Úr,
halljátok nemzetek, kereszten trónol köztetek!”

4. Rajtad tündöklik, drága fa, királyi vérnek bíbora, ó
választott, jeles faág, ki szent testét karoltad át!

5. Világ bűnének zálogát, ó boldog ág, te hordozád, az
Ellenség gonosz fejét, Megváltónk rajtad zúzta szét.

6. Ó, Kereszt áldunk, szent remény, a szenvedés ez ünnepén, kérünk, kegyelmet adj nekünk, add vétünkért vezeklenünk.

7. Szentháromság, dicsérjenek, üdvösség kútja, mindenek, legyen győzelmünk, add meg ezt, a diadalmas szent kereszt.

SZEKVENCIA A SZENT KERESZTRŐL

1a) A keresztet ünnepejük, a Keresztnek énekeljük ujjongó dicséretét!

1b) Kereszt a mi győzedelmünk, itt adatott letepernünk ellenségünk erejét.

2a) Rajta függ a Feláldozott, egy világot ki megmosott az ősbűnnek szennyitől.

2b) Kiterjeszti négyes ágát, és a földnek négy határát egybefogja, élteti.

3a) Áldják az Úr szent Keresztjét, kik általa megszerezték az életnek kincseit!

3b) Üdvösséges, boldog Oltár, mily tüzesen bíboroltál a Báránynak véritől.

4a) Bűnnek, bajnak üdvös írja, mit magában meg nem bírna: veled bírja a hívő.

4b) Győztes szent Fa, világosság! Nincs több ilyen virágos ág, ily koszorús földi tő! Ámen.

JÉZUS, VILÁG MEGVÁLTÓJA

Jézus, világ megváltója, üdvözlégy, életadója, megfeszített Isten Fia, Szent Kereszted szívem hívja:

JÉZUS, ADD, HOGY HOZZÁD TÉRJEK, VELED HALJAK, VELED ÉLJEK!

2. Általszegve kezed-lábad, átvert tested roskad, bágyad, mezítelen tépett melled, ó, siratlak, ó, öllelek.
Jézus add..
3. Virágoknak szép virága, honnét orcád sárgasága? Hegyes tövis koronázott, édes orcád vérrel ázott.
Jézus, add..
4. Asszú földet harmatozván vérzel, vérzel a keresztfán, úgy piroslik tested róla, mint a most nyílt piros rózsa.
Jézus, add..
5. Szent karjaid széjjeltárod, tán az embereket várod. Kiken vérrel könnyörtlél betegekért betegültél.
Jézus, add..
6. Ím én magam hozzád vettem, magunk vagyunk, Uram ketten.
Szent fejedet hozzám hajtsad, szóljon hozzám kékült ajkad.
Jézus add..
7. Piros forrás, nyílj meg nékem, ez a mély seb menedékem. Ha illeti szomjas ajkam, nincs ereje bűnnek rajtam.
Jézus add..

8. Fektesd el a véres ágyon, most szenvedni véled vágyom.
Ha megmosdom e szent vérben, fehérre lesz minden vétkem.
Jézus add..

9. Jézusom, ha jön a végnap, ismerj engem magadénak,
homlokomon piros véred: tiéd vagyok, úgy ítélj meg!
Jézus add..

A MEGVÁLTÓ SZENT KÍNHALÁL

1. A megváltó szent kínhalál, melyben a föld üdvöt talál,
adjon, Urunk, most békülést, szívünk vágyának enyhülést!

2. Tápláljanak szent titkaid, ihlessenek vércseppjeid,
lelkünknek mélye teljen el, szenvedésed emlékivel.

3. Éljen szívünkben szüntelen, e gyalázat, e gyötrelem,
keresztfa, lándzsa, vas-szögek, tövisszúrások, sebhelyek.

4. Ó, megfeszített Jézusunk, egész szívvel fohászkodunk. –
Kit eladott a gyűlölet: Tenéked áldás, tisztelet!

Ó, JÉZUS, JÉZUS

1. Ó, Jézus, Jézus, ó, sebzett Jézus Istennek vérző Fia! – Tűrés példája, szentség formája, ó, lelkünk drága díja!
2. Ó, Jézus, Jézus, ó, sebzett Jézus, mennyeknek édessége! Hogy meghervadtál, jaj, megfonnyadtál, ó, lelkünk üdvössége!
3. Ó, Jézus, Jézus, ó, sebzett Jézus, ó, hívek ékessége! – Ártatlan túrtél, s minket megnyertél, ó, szívünk édessége!
4. Ó, Jézus, Jézus, ó, sebzett Jézus, mit tettél a világot! – Véredet ontod, testedet rontod Ádámnak rossz magváért.
5. Ó, Jézus, Jézus, ó sebzett Jézus, szenvedek Véled méltán! Kínodat szánom, vétkeimet bánom, kereszted mellett sírván.

ÁLL A GYÖTRÖTT ISTEN-ANYJA

1. Áll a gyötrött Isten-anya, kín az arcát könnybe vonja, úgy siratja Szent Fiát, úgy siratja Szent Fiát.
2. Gyász a lelkét meggyötörte, kín és bánat összetörte, törnek éle járta át, törnek éle járta át.
3. Ó, mily nagy volt ama drága, Szűzanya szomorúsága egyszülött szent magzatán, egyszülött szent magzatán.

4. Mennyit sírt és hogy kesergett, látván azt a nagy keservet. Azt a nagy kínt szent Fián, azt a nagy kínt szent Fián.
5. Ki ne sírna, melyik ember, hogyha ilyen gyötrelemben. Látja lankadozni Őt, látja lankadozni Őt.
6. Ki ne sírna Máriával, hogyha látja szent Fiával. Szenvedni a szent Szülőt, szenvedni a szent Szülőt.
7. A keresztnél véled állni, gyászban véled egygé válni. Erre úz a szeretet, erre úz a szeretet.
8. Hogy ne jussak ama tűzbe, védj meg engem drága Szűz te. Az ítélet ha riad, az ítélet ha riad.
9. Krisztusom, ha jó halálom, anyád szeme rám találjon, és elhívjon engemet és elhívjon engemet.
10. S hogyha lelkem porba tér meg, lelkem akkor a nagy égnek dicsőségét lelje meg, dicsőségét lelje meg!

A KERESZTFÁHOZ MEGYEK

1. A keresztfához megyek, mert máshol nem lelhetek nyugodalmat lelkemnek. S ott talállak, ó, Szűzanya, fájdalom közt bágyadozva, tőr veré át lelkedet.
2. Mely gyötrelmem volt Neked, Isteni szülöttedet látni szegény jászolban! S midőn annyi ellenségek romlására esküvének: tőr veré át lelkedet.

3. De midőn ezek felett láttad, mennyit szenvedett, szenvedett az ártatlan: láttad őt a Kálvárián, két lator közt a keresztfán, kínodat ki mérje meg?

4. A nap elsötétedett, ennyi kint nem nézhetett, borzadván rengett a föld. Sírt, kesergett, gyászolt minden az egész nagy természetben: de gyötrelmed nagyobb volt.

5. Ezt, ó, fájdalmas Anya, mind értem túrted vala, értem, háládatlanért! Ki Fiadat megvetettem, és keresztre feszítettem, ó, én kárhozat fia!

6. Ne nézd bűnös-léteimet, hanem a szeretetet, mely értem a fán vérzett! Fájdalmaid, ó, Szűz Anya, indítsanak bűnbánatra, hogy kegyelmet nyerhessek.

GYÁSZBA BORULT ISTEN CSILLAGVÁRA

1. Gyászba borult isten csillagvára, függönyt vontak mennynek ablakára, meghalt, meghalt az ártatlan Bárány, vértől ázott szent kereszt oltárán.

2. Temetésre lejön a mennyország, könnytől áznak az angyali orcák, sír-zokog a fia-vesztett gerle,égig ér a Szűzanya keserve.

3. Élet Ura, meghaltál üdvünkre, a Sátánnak országa most dőlt le, Szűzanyádnak fájdalmát tekintséd, add meg nekünk a mennyei kincset!

KESERVESEN SIRATJA MÁRIA FIÁT

1. Keservesen siratja Mária fiát, midőn látja halálra menni magzatát. Csordul könnye Máriának, szíve szakad Szűzanyának nagy bánatjában. Nincsen helye bús szívének, nyugodalma sincs lelkének nehéz kínjában.

2. Senki sincsen sorsosa nagy fájdalmának, nincs segítő orvosa nehéz kínjának. Szűz Mária elfáradott, egész teste elbágyadott, nagy bánatjában. Piros színe elhervadott, áldott anya ellankadott , a nagy sírásban.

3. Fogadj engem, Szűzanyám, igaz fiadnak! Hadd törölöm le könnyeit síró arcodnak. Ó, Szűzanyám, véled járjak, véled éljek, véled haljak és Jézusoddal. Véled legyen szenvedésem, halálom és temetésem, és Szent Fiaddal.

NYUGODJÁL MÁR VIRÁGOM...

Dallama: A keresztfához megyek...

1. Nyugodjál már, virágom, meghervadt aranyágom, Jézus, fényes csillagom! Árván maradt Édesanyád, aki gondot viselt terád, Jaj, jaj, édes magzatom! Jézus, fényes csillagom!

2. Ki leszen már gyámolom, ki leszen vigasztalóm, Jézus, fényes csillagom, Benned bízok az én lelkem, Te voltál egész örömem, Jaj, jaj, édes magzatom, Jézus, fényes csillagom!

3. Oh, mely véres a tested, mellyel a földet fested, Jézus, fényes csillagom! Jaj, hogy nézzem szent fejedet, lecsukódott

szép szemedet, Jaj, jaj, édes magzatom! Jézus, fényes csillagom!

4. Elhagytak Tanítványid, minden kedves rokonid, Jézus, fényes csillagom! Jaj, mely gyámoltalan lettem, mely árvaságra kerültem, Jaj, jaj édes magzatom, Jézus fényes csillagom!

5. Oh te kegyetlen halál, megfosztottál Fiamtól, Jézus fényes csillagom! Kihez hajtsam már fejemet, bánat elnyomta szívemet, Jaj, jaj édes magzatom, Jézus, fényes csillagom!

6. Oh, én szelíd galambom, gyászban borult hajnalom, Jézus, fényes csillagom! Oh, bár veled meghalhatnék, egy koporsóban fekehetnék! Jaj, jaj édes magzatom, Jézus, fényes csillagom!